

Eerste kerstviering bij Effata

Tweede kerstdag. Hoe kan ik Guido, het koor en alle werkers danken voor de viering die wij meegemaakt hebben? Met bloemen? Door handtekeningen te vragen? Door lof te spreken? ...

Nochtans, mensen, het is zo... het was subliem! Hartelijk proficiat! Hartelijk dank voor de inzet, voor de moeite, voor alles.

In alle nederigheid hebben velen onder jullie ons gezegd dat wij zo onder de indruk waren omdat het onze eerste kerstviering was bij Effata.

Maar toch, wij hebben er al veel meegemaakt, in binnen- en buitenland, en eerlijk, dit was onze mooiste. Aanvaard het: het is toch het publiek dat oordeelt, en wij zijn veeleisend.

Het gebeuren was echt gezuiverd van alle kunstmatige kerstsfeer, met alleen het nodige, en toch... De regisseur had er voor gezorgd dat wij, in het donker met alleen licht door de open deur, met alleen de ster die zo hoog lijkt te hangen in de hemel, ons in een ruimte als een kathedraal voelden, tegelijkertijd wachtend in een tijdloze natuur zoals 2.000 jaar geleden.

Tot Guido dan de wachter aan sprak: **“Hoe ver is de nacht?”**

De eerste strofe van “Al wie dolend in het donker”, klonk van in de gang echt in ons oren als hemels gezang, zoals trouwens verder het deel in de middengang en het deel met de somptueuze mannenstemmen.

De lezingen tussen de strofen maakten het nog sfeervoller.

En dan het Evangelie prachtig gezongen door Guido, met zo'n lage stem dat ik enkele seconden nodig had om hem te herkennen.

En dit nog altijd in het donker met alleen kaarslicht.

Plots was er licht in de stal, en Zoé (het Grieks voor “leven”!) bracht het lang verwachte kind. **Alles was gebeurd.**

In zijn homilie spreekt Guido van de vrede rond Kerstmis en van een verhaal toen hij een jaar of tien was: de bebloede jager die tijdens de kerstnacht stopt met dieren te doden om naar de klokken in de verte te luisteren en om naar de kerk te gaan: vrede. Guido moedigt ons aan om God te herkennen in de mensen rondom ons, om te blijven zoeken, altijd opnieuw.

De kinderen dekken de tafel en het koor zingt met zo veel brio “Tell it on the mountain”, en dan allen samen “Waar vriendschap is” zodat het gesproken: “Onze Vader” nog grandiozer klinkt in al zijn eenvoud.

De vredeswensen zijn hartelijk en gedurende de communie hebben wij genoten van een piano-nummer dat klonk als een rechtstreekse uitzending van de Koningin Elisabeth wedstrijd. Zowel de viool als de piano was buitengewoon goed!

Wat ons ook diep getroffen heeft, was het onmisbare “Stille Nacht”, maar met daartussen als voorbeden een balans van de vrede op de wereld: Irak, Israël, Ierland, Zuid-Afrika. Het toont dat wij, christenen niet alleen dromers zijn, maar dat wij weten dat vrede niet vanzelf komt: vrede moet je verdienen met woorden en daden.

Na zoveel mooie liederen beëindigden de zegenbede en het slotlied deze formidabele viering.

En dan “Oh Happy day”, geïnterpreteerd door een swingende Effatakoor, met onze Guido die zich deze nacht niet alleen heeft uitgeleefd als voorganger en als koorleider, maar ook als buitengewone zanger.

Ik wil hier ook een woord van bewondering uitspreken voor de nieuwe beelden van de kerststal. Ze zijn mooi! De ezel, met zijn kop door het hek, keek naar ons met een lieve blik... en dat is ook bijzonder, want overal staat de stal zo ver mogelijk van het publiek.

In de Effatazaal was de receptie zeer verzorgd en wij hoorden van Magda dat de Glühwein dezelfde was in de blauwe of in de rode grappige schoentjessassen. Mijn tas was blauw, en ik denk een linkervoet.

Dank voor "onze mooiste kerstviering". Wij kunnen ons moeilijk inbeelden dat het volgend jaar beter kan.

Eén zekerheid: niets of niemand zal ons tegen houden om de volgende Kerstmisnacht mee te vieren!

Jullie hebben allemaal ook een plaats in het geheugen van ons kleinkinderen die voor het eerst een middernachtmis beleefd hebben. En wat voor een viering!

Dank u!

Viviane

PS: De drie pieptonen op de GSM (vergeten uit te doen) waren voor een SMS van mijn (zieke) broer: "Het kind is opnieuw geboren! Zalig Kerstmis".

Als antwoord 1 uur nadien: "Bij ons ook, Zoé heeft het gebracht! Zalig Kerstmis".